

AVAGY MINDNYÁJAN SZÓLNAK-E NYELVEKEN?

2017. július 9.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Nagyon érdekes, hogy egy ideje az Úr arra irányítja a figyelmemet, hogy azokért a keresztényekért nyúljunk ki, akik Krisztus Testében vannak ugyan, de nem hallottak a Szent Szellem keresztségről, vagy pedig téves tanításokat hallottak erről, és ezért nincsenek betelve Szent Szellemmel. Nem imádkoznak azon a csodálatos mennyei nyelven, amit ez a teljesség felkínál nekünk. Egy ideje már ez a téma sorozat megy, és ma is erre tereli a Szellem a figyelmünket.

Most arról szólok, hogy milyen fékeket épít be az ellenség a keresztények gondolatvilágába és a tanításaiba. Amikor börtönszolgálatokban, kórházakban, vagy akár itt az alkalmakon találkozunk velük, és kérdezzük, hogy imádkoztok-e nyelveken, azt mondják, hogy tartanak tőle. Jönnek a különböző érvelések. Nagyon-nagyon különleges válaszokat hallunk. Ezeket csokorba szedtem ma, és megtámadjuk ezeket az Igével, hogy láthassuk, hogy a Biblia mit tanít erről, hogyan lehet segíteni nekik, mivel tartanak is tőle, ezért nem nyitják meg a szívüket úgy, ahogy kellene.

Ma ebbe az irányba szeretnék menni, hogy segítsünk nekik. Mert ez a dolgunk nekünk, akik ebben világosságban járunk, és tudjuk, hogy milyen áldást hozott ez az életünkre. Szeretnék segíteni azoknak, akik elzárkóznak, vagy tartanak ettől. Nem nyitják a szívüket meg úgy rá, ahogy kellene, ahogy Isten azt szeretné tőlünk. Nézzük meg először Pál szavait. Kiindulásnak kiváló lesz.

1KORINTHUS 14,18.

18. Hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál többet szólok nyelveken;

Pál azért ad hálákat Istennek, hogy mindnyájuknál többet szól nyelveken. Szinte dicsekszik ezzel. Ha mind összegyűjtenénk, amit ti, korinthusiak mindnyájan imádkoztok, nem lenne összesen annyi, amennyit én imádkozom nyelveken, ezt mondja itt Pál. Nézzétek meg, hogy micsoda kijelentés van nála Isten kegyelméről, az evangéliumról! Az Újszövetség kétharmadát Pál által hozta le nekünk a Szent Szellem, hogy világosságban járassunk.

Vajon kapcsolat van-e az igei kijelentések folyama, és a nyelveken való szólás között? Elgondolkodtunk-e ezen már? Ha szeretnék még több kijelentést kapni, talán nem nekünk is ez lenne az út, hogy egy kicsivel többet imádkozzunk nyelveken? Még ha nem is úgy, hogy azt mondhasuk, hogy mindnyájatoknál többet imádkozunk, de kicsivel többre vesszük az imafolyamokat. Hátha nagyobb kijelentésekkel látogat meg minket a Szent Szellem ez által. Vegyük ezt fontolóra! Nézzük meg az alapját annak, hogy Isten hogy rendelte ezt a teljességet a számunkra.

A János evangéliumba fogunk menni. Nagyon szeretjük látni a csodákat, ugye? Ezek a csodák felpezsdítik az egész lényünket, és egy nagy buzgalmat adnak a szívünkbe, hogy jobban tudjuk bátorítani azokat, akik még nem látják azt, amiben hisznek. Ilyenkor kell a kitartó hit, hogy a gyümölcsét megláthassuk. Soha nem adjuk fel! Ebből ez a tanulság.

A negyedik fejezetben olvasunk arról, hogy Jézus a számáriai kútnál találkozik egy vízhordó asszonnyal. Jézus, mint Istennek a Fia testben, emberi mivoltában megfáradt, és leült a kútnál megpihenni, a tanítványok pedig elmentek ételért vásárolni. Jött egy asszony, akitől Jézus vizet kér. Megszólítja, és már ez is furcsa, mert a zsidók nem beszéltek a pogányokkal, ráadásul asszonnyal. Jézus megszólítja őt. Jézus nem volt vallásos. Jézusnál nem voltak ilyen fenntartások, hogy ezt vagy azt esetleg nem illik, mit mondanak majd, ha meglátják a tanítványok. Jézus mindig, amit látott az Atyánál, azt cselekedte.

Ettől az asszonytól vizet kért. Adj innom! – mondta neki. Jézus szomjas volt, megfáradt. Az asszony megdöbbsent ezen. Azt mondja: Te, zsidó létedre, kérsz tőlem inni? Jézus valami nagyon-nagyon csodálatos választ ad neki.

JÁNOS 4,10. 13–14.

10. Felele Jézus és monda néki: Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki ezt mondja neked; Adj innom! te kérted volna Őt, és adott volna neked élő vizet.

Tudd meg, hogy amikor szomjúhozunk, és Hozzá megyünk vízért, az Isten ajándéka! Az kegyelmi ajándék. Az üdvösség és a Szent Szellem keresztség ajándékul vannak, mert Jézus azt mondta, hogyha ismernéd Isten ajándékát, és hogy ki az, aki ezt mondja neked, hogy adj innom, akkor tudod, hogy fordítva lenne? Akkor te kérted volna Őt, és akkor Ő adott volna neked élő vizet. Nem ebből a kútból, hanem olyan vizet adott volna neked, hogy soha többé meg nem szomjazol tőle, mert oltja a szomjodat örökre. Amit ez a világ szomjúhozik, az Jézusnál van. Ez az örök élet. Jézus így folytatja: aki ebből a kútból iszik, az ismét megszomjazik.

13. Felele Jézus és monda néki: Mindaz, aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik:

14. Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, amelyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne.

Aki abból iszik, amit Ő ad, az örök élet vize. Én adok néki, és soha örökké meg nem szomjazik. Jézus egy kútról beszél, ami a hívőkben létrejön az újjászületésnél. A kút, amelyből meríthetünk, ha szomjazunk, és bőséggel meríthetünk. Ez a kút ott áll rendelkezésünkre attól a pillanattól kezdve, hogy örök életre tértünk, amikor befogadtuk Jézust. Ez az örök élet bennünk van, és ez felüdít minket, a szomjunkt oltja. Ez a kútfeje az újjászületés képe, amit Jézus nyújt a János evangéliumban. Ha kicsit tovább lapozunk, Jézus egy újabb szemléletes képpel jön. Az ünnep utolsó napján vagyunk, ez pedig a sátoros ünnep. Jézus ekkor feláll és felkiált, hívja azokat, akik szomjaznak.

JÁNOS 7,37–39.

37. Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállta Jézus és kiálta, mondván: Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám, és igyék.

Újra a szomjazókat hívja, de most egy másik formában jelenti ki a hatalmas szomjúságunk oltását. Azt mondja:

38. Aki hisz énbennem, amint az Írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.

39. Ezt pedig mondja vala a Szellemről, akit az Őbenne hívők vesznek majd: mert még nem adatott a Szent Szellem, mivelhogy Jézus még nem dicsőítették meg.

Látjátok, hogy Jézus először a kútban lévő vízről tanít, utána pedig egy folyamról beszél. Másként van a víz a kútban, és másként van, amikor egy óriási sodrású folyam elkezd az életünket öntözni. Annak a víznek a sodrásában halad az életünk, és felkapja az életünket. Istennek az akaratában egy sodrást biztosít. Nemcsak minket lát el, ha szomjúhozunk, hanem bőséggel abból a túlsordulásból, ahogy a király trónjától az élő víz folyamai jönnek. Isten trónjáról ömlenek ezek a folyamok, megöntözik az életünket, és rajtunk keresztül mások életét.

Ebben a két képben jelen van Isten kétfázisú hatalmas munkája. Az újjászületés, utána pedig a Szent Szellem teljesség. Két kép: a kút és a folyam. Óriási a különbség! A kútban állóvíz van, meríthetsz belőle, csendes víz. Magadnak van. Megkapod Isten természetét, és azokat az áldásokat élheted az életedben. A saját magad áldásai, amellyel Isten megáldott téged. Az örök életével, az isteni természetével. Élvezheted azt. Ha szomjúhozol, csak iszol belőle.

De mi van a másikkal, aki szomjúhozik? Amikor a folyamok megjelennek az életedben, azok a folyamok túlsordulnak. Olyan bőséggel áradnak az életedben, hogy nemcsak a te teljességedet biztosítják, hanem abból a túlsordulásból, a folyamoknak a sodrásából mindenki, aki körülötted van, áldásokban részesül, és ők is bőséggel vehetnek belőle.

A fizikai világból ezt a két képet Jézus tárja elénk az újjászületésünkről, és a Szent Szellem keresztségünkről. Szemléletes nagyon a kép, és látjuk, hogy miről maradnak le azok a keresztyének, akik a Szent Szellem keresztségét félreteszik. Óriási a különbség!

Vannak ők, akik a kútban lévő vízből élnek – és vannak a folyamokban sodródó keresztyének, akik sodródnak Isten akaratában, akik jó folyamokban vannak, a vitorláikat kifeszítik, és halad az életük Isten akaratában. Eljutnak oda, ahova Isten rendelte őket. Közben áldássá tudnak lenni mások számára. Mert ebből a túlsorduló folyamból nemcsak a mi életünk lesz áldott, hanem áldássá tudunk lenni mások számára. Ezt hozza nekünk a Szent Szellem keresztség.

Erről szeretnék ma újabb fejezeteket nyitni, ahogy a tanítás majd engedi. Azt mondja Jézus, hogy aki szomjúhozik, jöjjön énhozzám és igyék. Honnan tudjuk azt, hogy mikor vagyunk telve? Honnan lehet tudni, hogy túlsordultunk? Az Apostolok cselekedetei választ ad. Ott, a pünkösöd napján.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,4.

4. És megtelének mindnyájan Szent Szellemmel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Szellem adta nekik szólniuk.

Amikor megteltek, miből tudták, hogy teljesek? Kezdték szólni más nyelveken! Ennek a teljességnek az az első jele, hogy egy újfajta szólás indul meg az életünkben, a nyelveken szólás. Egy olyan nyelv, egy olyan szent nyelv, amit addig nem beszéltünk, mert a Szent Szellem nem volt jelen még így az életünkben. Amint megjelenik ebben a túlsorduló, túltöltött teljességében, elindul egy új élő nyelv az életünkben. Megtanulunk egy mennyei nyelven beszélni. Szólni Istenhez. Amikor túlsordultig megteltünk, annak az lesz a jele, hogy elkezdünk szólni ezen a mennyei nyelven. Van egy nyelv tehát, amit a Szellem ad nekünk szólásra akkor, ha megteltünk Ővele. Azon kapom magam nagyon sokszor, hogy elkezdek énekelni egy dicséretet, és mire a strófa végére érek, már nem énekelek, hanem nyelveken beszélek. Mert miközben dicsérem Őt, megteltem úgy, hogy most már nem a dalszöveg jön elő a számból, bár szeretnék énekelni, mégis a nyelvek tör elő. A nyelvek imája tör elő belőlem, mert túlsordultam. Isten megbocsátja nekem, hogy nem én vagyok a legjobb énekes a kórusban.

Mert én ezt a túlcordulást ebben a biblikus megtapasztalásban élem meg. Azonnal elkezdek nyelveken imádkozni, egy magasztos dimenzióba kerülök, és ott már Istenhez szólok nyelveken. Ez teljesen igei. Sokáig gondolkodtam, hogy vajon miért nem tudok végigénekelni egy strófát. Azért, mert a túlcordult állapotnak a megnyilvánulása tör elő. Elkezdek szólni nyelveken. Ez egy gyönyörű dolog, jelzi a túlcordult állapotot, amiből aztán a Szent Szellem oda folyik, oda árad, ahova Ő szeretne. A szomjúhozókat fogja megöntözni, a kietlent, a pusztát fogja megöntözni. Dicsőség legyen ezért neki, hogy ezt megismerhetjük. Olvashattuk az Igét, és megismerhettük. Mert így teljesen megváltozik az életünk a bőség folyamában. A Szent Szellem bőségének folyamában.

Az elmúlt alkalmak során megnéztük a nyelveken való imádság áldásait. Pontokba szedtük, hogy milyen áldásokat hoz az életünkre. Mindezek igei alapokkal lettek alátámasztva. Minden egyes áldásra hoztunk igei alátámasztást. Ebből lehet látni, hogy a nyelveken való szólás áldás-özönt hoz az életünkre, ha élünk vele. Mert tudhatjuk, hogy létezik, és lehet, hogy már beszéltünk is egy kicsit nyelveken, de ha nem szorgalmazzuk, hogy rendszeresen szóljuk azt a nyelvet, akkor ezek az áldások nem tudnak úgy megjelenni az életünkön, ahogy Isten azt szeretné.

Ha végiggondoljuk, hogy milyen áldásoktól esünk el, ha nem imádkozunk nyelveken, akkor nem csoda, hogy az ellenség, az ördög annyira nyomja a fékeket a keresztény világban. „Miért ne imádkozzunk nyelveken?”, meg „miért nem kell ez az egész?”. Gondoljuk meg, ha az ördög rá tud venni minket valami módon, hogy ezt ne vegyük be, és ne vegyük ezt a teljességet, akkor elesünk attól a lehetőségtől, hogy önmagunkat építsük. Mert aki nyelveken imádkozik, önmagát építi.

Elesünk attól is, hogy „Isten bennünk lakozik” tudatúakká váljunk. Mert miközben imádkozunk nyelveken, egy kommunikáció folyik a szellemünk, Isten Szelleme, és az Atya között. Egy „Isten bennünk lakozik” tudat épül ki bennünk, ami hihetetlenül nagy segítség akkor, amikor jönnek a megpróbáltatások. Egyszerűen tudjuk belülről, hogy a nagyobb van bennünk. Jöhetnek a próbák, tudjuk, hogy megállunk benne, mert Ő itt bennünk lakozik. Ennek egy bizonyossága épül ki, amikor rendszeresen nyelveken imádkozunk.

Nem csoda, hogy az ellenség próbálja lebeszélni a keresztényeket. Ez az imádság ma már nem létezik a Krisztus Testében, mert már eljött a teljesség – mondják például. Amikor eljön a teljesség, akkor a nyelvek megszűnnek. Fogjuk majd olvasni, hogy eljött a teljesség, mert az egész Bibliát olvashatjuk, itt a teljesség, mondják például. Sok keresztény mondja, hogy jó, hát akkor nem kellene a nyelvek! Már is lopott tőlük.

Mit lopott? Az Istennel való közösség építéséből lopott. A közösségünk építéséből. Az Istennel való párbeszédünkből lopott ki minket, mert ilyenkor Istenhez szólunk a Szellem által. Aki nyelveken szól, Istennek szól, nem embereknek. És hogyan? A Szellem által. A Szellem ismeri, hogyan kell úgy a mennyei Atya trónja elé járulni, hogy az teljesen és tökéletesen úgy legyen, ahogy az Atya szeretné.

Meglop minket attól is, hogy a szellemünket aktiváljuk. Amikor nyelveken imádkozunk, a szellemünket aktiváljuk. Aktívvá tesszük, ébrenlétben lesz a szellemünk, hogy tudja fogni, amit szól a Szent Szellem. Amikor szellemben imádkozunk, akkor az értelmünk elcsendesedik, a szellemünk pedig aktívvá válik, és az egy csodálatos dolog, amikor könnyen hallunk Istentől. Nem kell háromnapos böjtöt folytatni, hogy valaki halljon. Egyszerűen, miközben végzem a dolgomat, már tudom is, hogy mit mond. Nagyon nagy segítség a szellemünk aktiválásában.

Meglop minket attól a lehetőségtől, hogy a Szent Szellemnek helyet adjunk az értünk való esedezésekben. Mert ilyenkor ez is történik. Olvastuk, hogy amikor nyelveken imádkozunk,

akkor a Szellem esedezik érettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal. Gondoljátok el, hogy mit lop ilyenkor a keresztényektől! Nem adnak helyet a Szent Szellemnek arra, hogy értük esedezzen Isten akarata szerint való esedezéssel, hogy az a tökéletes akarat beteljesedjen. Ezt is ellopja. Ugyanis ez az ima ezt is hozza.

Nem akarja az ellenség azt sem, hogy a szentséges hitünkben épüljünk, mert ha felépülünk a hitünkben, az olyan, ahogy egy mozaik épül. A hitünk bennünk van, de az elemeket a helyére kell tenni. Mikor nyelveken imádkozunk, akkor oly sok minden a helyére kerül. Épülünk a szentséges hitünkben, imádkozván a Szellem által. Ha nem imádkozunk a Szellem által, akkor ebben az épülésben megint csak lemaradunk, és az ellenség drukkol ilyenkor. Minél messzebb akarja tartani a keresztényeket ettől a nyelvtől, nehogy felépüljön a szentséges hitük, mert ha az egyszer felépült, akkor megnézheti magát, akkor összecsomagolhat, és elmehet máshova! Mert nem tud kezdeni velünk, ha tudjuk, hogy a mi hitünk megáll. A hatalmunk érvényes, az erő árad, és a hitünk legyőzte a világot!

Ha ez a hit felépül benned, és elrendeződnek, a saját helyükre kerülnek a dolgok, akkor a betegség nem fog olyan könnyen elbánni veled. Sehogy sem tud elbánni veled. Meg tudsz állni a nélkül, hogy szaladj egy evangélistához, hogy tegye rád a kezét. Az is jó, amíg nem ismered a hatalmadat, de kiépítheted a saját hatalmadat, és meg tudsz állni azokban a helyzetekben, ahol nem is gondoltad volna. Mert a hited kiépült az által, hogy imádkozod a nyelveket.

Hogy megismerjük azt a szellemi nyugalmat, ezt sem akarja az ellenség. Távol tartja a keresztényektől ezt az imát, mert ez az a nyugalom, ez az a békesség. Ha bementél a nyugalomba, ott a hited nagyon aktívan tud működni. Hihetetlen módon tud a hited pezsegni, cselekedni, és meglátni, elfogadni dolgokat. Zaklatottságban akarja tartani a keresztényeket, aggodalmakban. Nem akarja, hogy megismerjük ezt a szellemi nyugalmat, ezt a szellemi felfrissülést, amely a nyelvek által jön. Mit fog tenni? Lebeszéli a keresztényeket. Nem kell a nyelvek imája ma már, minek az? Mivel felületesen olvassák sokan a Bibliájukat, elfogadják, amiket hallanak róla, és nem néznek a mélyére, hogy hogyan is van írva.

A feszültségek, a stressz alól feloldó hatása is van a nyelvek imájának. Bemegyünk ebbe a nyugalomba, fellazultságba, a szellemi mámorba, amikor nem a bortól részegedünk meg, hanem az újbortól, a Szellem teljességétől. Ezt sem akarja az ellenség, és ezért ezeket a fékeket beépíti a keresztény világba. Számptalan esetben találkozunk vele, hogy eldalolják ezeket a téves hangzású dalokat, és hisznek benne. Most nézzük meg, hogy milyen ellenérveket hozhatunk ezekre az Igéből.

Egyik, amit nagyon gyakran hallunk, hogy nem vagyok még kész a szívemben, hogy fogadjam a Szent Szellemet, mert még sok híja van, hogy a Szent Szellem méltónak tartson engem arra, hogy a szívemben lakozást vegyen. Addig csak az örök életet fogadtuk be, Jézus életét. A szőlőtőn leszünk szőlővesszők, árad az élet, és félre vannak vezetve a keresztények. Azt mondják nekik, hogy amíg bizonyos dolgok nem esnek le az életedről, addig ne várd, hogy a Szent Szellem lakozást vegyen benned, mert nem vagy méltó rá!

Sok keresztény elhiszi, és így az áldásokból lopja ki az ellenség őket. Nem tudnak olyan könnyedén eljutni arra a teljességre, tökéletességre, ahova igyekeznek a maguk erejéből, mert azt hiszik, hogy majd akkor betölti őket a Szent Szellem. Pont a Segítőt vették el tőlük, aki által ez menne. A támaszt veszik el tőlük, akire tudnának támaszkodni. A Szent Szellemet nem adják oda nekik, mert hiányosságokra mutatnak még az életükben – és így sokkal jobban megnehezítik az útjukat, mint ha a Szent Szellemet befogadták volna, és Vele együtt menetelnének előre.

Nézzük meg, mit mond erről az Ige? Hogy is van ez, valóban tökéletesnek kell-e lenni ahhoz, hogy a Szent Szellem egyszer betöltsön minket? Hogy ez mennyire tévtanítás, az kiderül akkor, ha elolvassuk, hogy mit ír az Apostolok cselekedeteiben a Szentírás.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,33. 38.

33. Annakokáért az Istennek jobbjá által felmagasztaltatván, és a megígért Szent Szellemet megnyervén az Atyától kitöltötte, amit ti most láttok és hallotok.

Istennek jobbján felmagasztaltatván, ez a Jézusunk. Jézusnak el kellett kérni az Atyától a Szent Szellemet, és a szent vérnek ki kellett öntetnie ahhoz, hogy a Szent Szellem lakozást tudjon venni az emberi edényekben. Ez megtörtént. A Szent Szellemet megnyerte az Atyától. Mi történt utána? Kitöltötte. Visszatartja tehát az Atya a Szent Szellemet? Nem. Az Atya kitöltötte a Szent Szellemet erre a világra pünkösd napján. Ebben a korszakban a Szent Szellem ki van töltve. Aki akarja, veszi azt, aki szomjúhozza, veheti azt! Nincs ide írva, hogy milyen feltételeknek kell teljesülni, hogy méltó legyek arra, hogy a kitöltött Szent Szellemet vegyem végre. Mert ugyanis sorolják a szegény hívőknek, hogy ha ezeket rendbe teted, akkor majd esetleg az Atya méltónak tart arra, hogy most már közölje veled a Szent Szellemét. Borzasztó félrevezetés és tolvajkodás ez! Ezekből az áldásokból lopják meg az illetőt. Hamarabb tudna fejlődni, hamarabb tudna eljutni oda, mert egy segítőt kap ilyenkor.

Az alapsomagban Isten odaadja az újjá teremtés áldásait, utána küld hozzá egy Segítőt, a Szent Szellemet, hogy azokat valóságban minél hamarabb megláthassuk. Hogy az a Segítő valóban el tudjon vezetni minket minden igazságra. Hogy az a Segítő, amikor szól, azt meghalljuk. Ezt veszik el a hívőktől, ha ilyen tévtanításokat szólnak nekik. Sőt, nézzük meg a 38. verset! Itt pedig azt olvassuk:

38. Péter pedig monda nékik: Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek eltörlésére; és veszitek a Szent Szellem ajándékát.

Ha el vannak törölve a bűneid, mert Jézust befogadtad, akkor veszed a Szent Szellem ajándékát. Ez Péter prédikálása pünkösd napján. A Szent Szellemet ajándékba kaptuk Istentől. Ha ajándék, akkor nem kell kiérdemelni, hogy majd ha olyan jó leszel, akkor megkapod. Mert egy ajándék.

Az üdvösséggel ugyanígy van. Az Isten ajándéka. Ahogy Jézus mondta: ha ismernéd Isten ajándékát, akkor te kérted volna, hogy adjon inni. Ha kérsz, ad. Nem tudod kiérdemelni, az ajándékot nem lehet kiérdemelni. Azt odaadják szeretetből, kegyelemből. Isten kifizette az árát, elrendezte, hogy te vehesd. Odaadják neked az üdvösséget, és odaadják neked a Szent Szellem keresztséget, a Szent Szellem teljességet. Veszitek a Szent Szellem ajándékát. Le van írva, hogy ajándék. Akkor nem lehet kiérdemelni. Akkor kár arról beszélni, hogy vagyok-e már olyan jó arra, hogy ezt az ajándékot megkapjam. Az ajándékhoz nincs minősítés, hogy méltónak kell lennem arra, hogy azt megkaphassam. Ez egy ellentmondás lenne.

Látjuk, és értjük ezt? Ámen! Ez egy ajándék Istentől, az ajándék pedig odaadatik annak, aki kér. Vigyed, tessék, használd és élj vele! Építsd ki a közösséget, és változz el dicsőségről dicsőségre ragyogó kereszténnyé! Erről szól. Odaadta a Szent Szellemét ajándékba. Jézus elnyerte nekünk, és mi megkaptuk. Isten ajándékba adta. Tehát ez a pont ezzel a két Igével itt megdőlt, hogy még nem vagyok elég jó rá, hogy a Szent Szellemet vegyem. Első pontot kilőttük, megdőlt.

A következő pontra térünk. Sokan mondják azt Pál apostol szavait idézve, hogy avagy mindnyájan szólnak-e nyelveken? Idézik nagy buzgón ezt az Igét, és mondják, hogy ezért nem

szólok nyelveken, mert én azok közé tartozom, akik nem szólják! Vannak, akik szólják, vannak, akik nem, és ez így teljesen rendjén van, mert Isten nem adja oda mindenkinek ezt az ajándékot! Ennek járunk most a végére. Utánanézzük, hogy van ez, mert a korinthusi gyülekezetben alaplodog volt a nyelveken szólás. Olyannyira, hogy Pál az 1Korinthusi levélben egy egész fejezetet szentelt annak, hogy a dolgok kiigazítására és helyreállítására adjon egy útmutatást a hívőknek. Ugyanis a hívők mindannyian imádkoztak nyelveken.

Ezt fogom most nektek bebizonyítani, és akkor ezt a téves nézetet is meg tudjuk dönteni az Igével. Velem tartotok-e ebben? Ámen! A 14. fejezetre lapozunk, ahol Pál hosszan taglalja a szellemi ajándékok közül a nyelveken szólást és a prófétálást. Összehasonlítja a két ajándékot. A nyelveken szólás gyülekezeten belüli használatára utal. A gyülekezeti használatára és előfordulására próbál Pál útmutatást adni ebben a fejezetben.

Gondolkodtatok-e már azon, hogy a szellemi ajándékok közül, amit az 1Korinthus 12. felsorol, a nyelvek ajándéka az egyetlen, ami nem szerepel az Ószövetségben? Az összes többi ott található az Ószövetségben, és ez az egyetlen, ami még nem szerepel. Nem véletlen, hogy ezt az ajándékot hozza a Szent Szellem, amikor betölti őket pünkösöd napján, mert az újat hozza elő. Az ót és az újat. Hozta ezt az újat, ami addig nem volt még. A nyelveken való szólást.

A nyelveken való szólás az az ajándék, ami megnyitja az ajtót az összes többi ajándékra, éppen ezért ezt hozta először a Szent Szellem. Akkor erre van először szükségünk! Akkor hogy várjuk azt, hogy a többi ajándék majd működni fog nekünk nagy buzgalommal, ha ezt az első ajándékot, amit a Szent Szellem hoz, kidobjuk azzal, hogy nem kell? Ez nem kell, mert ez nem mindenkié!

Tehát látjátok, hogy mennyire körmönfont módon jön az ellenség, s magyarázza összevissza az Igét? Csúri-csavarja, ahogy bírja, hogy megtévesszen minket. Megnézzük, hogy mit mond az Ige itt nekünk. A fejezet elején Pál tanít a nyelveken szólásról, és mellé párhuzamba állítja a prófétálást. A 23. verstől olvassuk most. Otthon az egész fejezetet olvassátok el, nagyon tanulságos. Azt mondja Pál:

1KORINTHUS 14,23. 26–27.

23. Azért ha az egész gyülekezet egybegyűl és mindnyájan nyelveken szólnak, bemenvén az idegenek vagy hitetlenek, nem azt mondják-é, hogy őrijongtök?

Azért ha az egész gyülekezet egybegyűl. Vagyis egy gyülekezeti alkalomról van szó. Azért ha az egész gyülekezet egybegyűl, és mindnyájan nyelveken szólnak. Nézzétek meg: és az egész gyülekezet szól! Ebből kiolvasható, hogy az egész gyülekezet szól nyelveken. Volt olyan, hogy összejöttek, és az egész gyülekezet nyelveken beszélt, de semmi nem jött ki belőle, mert, ahogy szóltak mindannyian nyelveken, Pál így folytatja: Bemenvén az idegen vagy hitetlen – aki először jön be életében –, nem azt mondja, hogy őrijongtök? Vagyis igenis előfordult náluk, hogy összejöttek, és mindenki nagy buzgalommal szólta a nyelveket, de ha bejön egy, aki avatatlan, aki ma jön be először az ajtón, mert hallotta, hogy itt valamilyen Jézust hirdetnek, és ezt hallja, az megijed és kifut. Azt mondja Pál: ezt ne tegyétek!

Az első bizonyítéka arra, hogy az egész korinthusi gyülekezet beszélt nyelveken. Itt írja Pál, hogy összegyűltek, és mindnyájan szóltak nyelveken. Akkor miért mondjuk azt, hogy a nyelvek nem mindenkié? A nyelvek imája mindenkié. Gondja volt rá Pálnak, hogy kiigazítsa őket, mert rosszul használták, mert ez a nyelvek imája, amit minden hívő beszél, ez a saját imaéletünkre van. Ahogy olvastuk, hogy aki nyelveken szól, Istennek szól a Szellem által titkokat. Aki nyelveken szól, önmagát építi. Nem a gyülekezetet építjük, amikor összejövünk mindannyian, és elkezdünk nyelveken imádkozni. Ilyenkor nem mondhatjuk, hogy a gyülekezetet építettük. Azt az imádságot otthon kell elvégezni. Most nézzük meg, mit kell csinálni, amikor összegyülekezünk:

1KORINTHUS 14,23. 26–27.**26. Hogy van hát atyámfiai? Mikor egybegyűltök, s kinek-kinek van zsoltára, tanítása, kijelentése, nyelve, magyarázata: mindenek épülésre legyenek.**

Vagyis Pál most kiigazítja őket. Hogy van hát, atyámfiai? Mikor egybegyűltök... Vagyis megint a gyülekezeti alkalom sodrásáról tanít Pál, hogy az ékes rendben legyen, hogy minden a helyén legyen. Ne legyen felfordulás, ne legyen az, hogy megzavarjuk egymást. Ne legyen az, hogy nekem ehhez van kedvem, neked meg ahhoz, és teljes fejtelenségben folyik az istentisztelet. Azt mondja Pál: ez így nem jól van! Ha egybegyűltök, amikor egybegyűltök, kinek-kinek van egy zsoltára. Jösz be a gyülekezetbe, egész héten volt valami a szíveden. Egy zsoltár például. A 23-as zsoltár, 91-es zsoltár, kinek mi. A Szellem azt szolgálja neked, hozod magaddal a szívedben, és annyira megteltél vele, hogy lehet, hogy fogsz szólni abból, mert kapsz egy készletet rá. Vagyis van egy zsoltára valakinek.

Vagy valakinek van egy tanítása, mert a Szellem azt ihlette meg a szívében. Vagy van egy kijelentése, vagy van nyelve. Az alkalom során lehet egy ihletés, hogy neked nyelveken kell szólnod. Ez egy másfajta imádság, mint amikor mindannyian szólnak együtt nyelveken. Van nyelve és van magyarázata. Vagyis az istentiszteleti alkalmon, ha valaki érzi azt a készletet, hogy neki most nyelveken kell egy üzenetet átadnia, ahhoz kell lennie magyarázatnak, hogy tudjuk, miről szolt, mert különben a hallgatóság nem épül. Ámen. A magyarázat, hogy mindenek épülésre legyenek.

Megkülönbözteti Pál a kétfajta nyelvet. Amit mindenki beszél otthon, azt ne imádkozzuk együtt, amikor bejövünk a gyülekezetbe, hogy ne legyen fejtelenség, és az újakat meg ne zavarjuk. Az más, amikor imádatban megyünk az Úr elé, és mindannyian imádkozunk nyelveken, az egy gyönyörűség! Annak is megvan a maga helye és ideje. De ne zavarjuk egymást ezzel, hogy mindnyájan nyelveken imádkozunk.

Vagyis itt a bizonyíték, hogy mindenki imádkozott nyelveken. De van egy szolgálati helye ennek. Hoztál egy üzenetet, és az nyelveken jön elő? Akkor legyen egy magyarázó mellé. Mert ha nincs magyarázó, akkor hallgasson, akkor csak magának szóljon és Istennek. Tehát látod, hogy a nyelvekben van egy hely, ahol magadnak szolsz és Istennek. Az nem tartozik a közösség elé. Az nem a gyülekezetnek a témája. A 27-es versben folytatja.

27. Ha valaki nyelveken szól, kettő vagy legfeljebb három legyen, mégpedig egymás után; és egy magyarázza meg:

No, ezt megint meglovagolják, és azt mondják: látod, nem kell mindenkinek szólni nyelveken! Itt a gyülekezeti alkalom során való szolgálati helyről van szó, amikor nyelveken jön egy üzenet. Ilyenkor Isten üzen a gyülekezetnek. Amikor mi imádkozunk nyelveken, akkor mi szólunk Istenhez. Más az útirány is. Más a célirány. Összekeverik a kettőt, pedig teljesen másra vonatkozik. Vagyis az, hogy ketten vagy hárman legyenek, itt a gyülekezeti alkalom során szóló nyelvekre utal Pál, hogy többen ne legyenek, mert ha kettő vagy három nem tudta előhozni, akkor menjünk tovább. Szólhat egy, kettő vagy három így nyelveken, és legyen egy, aki magyarázza, és aztán menjünk tovább. Mert van még tanítás is, és van még más is. Ennek megvan a helye, de ne erről szóljon az egész alkalom. Tehát Pál itt kiigazítja őket, hogy kettő vagy három legyen.

Vagyis ha ezzel jönnek, hogy nem kell mindenkinek szólni nyelveken, akkor eztán fogod tudni, hogy ez sem azt jelenti, hogy te ne szólj nyelveken. Ez megint csak egy téves magyarázás lenne. Mégpedig egymás után, tehát itt arról van szó, hogy fölkel egy, aztán még egy, legfeljebb még egy harmadik is, szólnak egymás után így, ebben az üzenetben, hogy vesznek kiejtést nyelveken. Utána egy magyarázza meg, hogy az ott ülő avatatlan is értse, mi hangzott el

szellemben. Legyen egy magyarázó, akinek van erre ajándéka, hogy ami elhangzott nyelveken, azt elmondja. Valahogy épüljön a gyülekezet, mert a gyülekezetben mindenek ékes rendben menjenek, és mindenek épülésre legyenek, ezt írja az Ige. Ha pedig nincs magyarázó – mondja –, hallgasson a gyülekezetben. Tehát akkor ne álljon fel és ne kezdjen nyelveken beszélni, mert akkor senki nem érti! Akkor tegye félre! Menjen be az imaszobájába és ott végezze el, mert nincs épülésére a gyülekezetnek! Ámen?

Rendet akart Pál köztük tenni, mert a korinthusi gyülekezet egy testi gyülekezet volt. Szellemi kiskorúak voltak, és mindenféle dolog előfordult köztük. Hústestben jártak. És nézzétek meg, milyen szellemi ajándékaik voltak! Ugyan semmi kegyelmi ajándékban nem szűkölködtek, az összes ajándék ott volt, de rendet kellett köztük tenni.

A nyelvek nemei és a nyelvek magyarázata a gyülekezeti közösségnek adatott. S van az egyszerű nyelvek imája, amit minden korinthusi hívő imádkozott, mert megteltek Szent Szellemmel, és szóltak nyelveken. Ez az önmagunk épülésére szól, és nem a gyülekezet épülésére, amikor egybegyűlünk. Ámen? Ezért mondja Pál, hogy szeretnék inkább öt szót szólni értelemmel, mint tízezer szót nyelveken, ha összegyülekeztünk. De azt is mondja, hogy én mindnyájatoknál többet szólok nyelveken.

Az nem mindegy, hogy hol használjuk. Az egyik a magán imaszobácskánk imanyelve. A másik lehet egy imacsoport, akik azért jönnek össze, hogy együtt imádkozzanak összefogott hittel. Akkor az az alkalom az imádságnak van szentelve. Ott meg van engedve, hogy nyelveken imádkozzunk órák hosszat, hiszen azért jöttünk össze. Az nem istentisztelet, vagy nem evangelizációs alkalom.

Aztán megint megvan a helye annak, amikor üzeneteket adunk át nyelveken és magyarázatban. Ámen? Ez volt a tanulsága annak, ahogy Pál oktatja a korinthusi gyülekezetet a szellemiekre. Most nézzük meg az 5-ös és a 6-os verseket.

1KORINTHUS 14,5–6.

5. Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de méginkább, hogy prófétálnátok; mert nagyobb az, aki prófétál, mint az, aki nyelveken szól, kivéve, ha megmagyarázza, hogy a gyülekezet épüljön.

Pál még mindig a nyelvekről tanít: Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken. Megint arról van szó, hogy hogyan szólhatna valaki nyelveken így üzenetben, ha nem beszél a nyelveket? Pál hogyan kívánhatta volna, hogy mindnyájan vegyenek így kiejtést az alkalmon, hogyha nem beszéltek volna nyelveken? Ez is bizonyítja, hogy mindnyájan szóltak nyelveken, mert Pál azt kívánta, hogy mindnyájuknak legyen meg az a lehetősége, hogy szóljon nyelveken az összejöveteleken, de még inkább szeretném – mondja Pál –, ha prófétálnátok. Mert aki prófétál, az nagyobb.

Azt is nézzük meg, hogy miért. Nagyobb az, aki prófétál, mint az, aki nyelveken szól az istentiszteleti alkalmon. Kivéve, ha megmagyarázza, hogy a gyülekezet épüljön. Vagyis itt megint kivehetjük Pál szavaiból, hogy az egész gyülekezet imádkozott nyelveken, és kívánja Pál, hogy ez a nyelveken való szólás jelenjen meg a gyülekezetben, kettő vagy három legyen alkalomként. Szóljanak, így kívánja Pál, és legyen egy, aki megmagyarázza. Látjátok? Hogy szólhatott volna a gyülekezeti alkalom során nyelveken, ha nem beszélt volna a nyelveket? Mindenki szólt a nyelveket a korinthusi gyülekezetben. Mindenki beszélt nyelveken. Mert ez az alapkifejeződése a Szellemmel, amikor megtelünk Ővele. Az, hogy beszéljük az új nyelveket.

Ez bátorít minket, a Krisztus Testét most, a 21. században is, hogy ha megtelünk Szent Szellemmel, szólni fogunk nyelveken. Ha akarunk, ha megnyitjuk erre magunkat, fogunk szólni

nyelveken. Figyelmesen kell olvasni ezt a fejezetet, nagyon sok minden van elrejtve itt a sorok között. Ne engedd meg, hogy akik nem használják a nyelveket, belemagyarázzanak olyan dolgokat tévesen, hogy elvegyék a kedvedet tőle.

Megvizsgáltad-e az Igében, hogy megáll-e az a dolog? Ne engedd, hogy ezt az áldást kibeszéljék az életedből, hogy ellopják! Ne engedd meg! Hihetetlen nagy áldásokat hoz a nyelvek imája. Nem véletlenül adta Isten első helyen, hogy amikor megtelünk Szent Szellemmel, szólnak nyelveken. Pál mondja: Szeretném, ha mindnyájan szólnátok nyelveken! Akkor mondd azt nekik, amikor jönnek ezekkel a téves gondolatokkal, hogy „nézd, Pál ezt írja itt az 1Korinthus 14, 5-ben, hogy szeretné, ha mindnyájan szólnának nyelveken! Hogy szólhattak volna az alkalmon, ha nem beszéltek nyelveken?” Kérdezd meg tőle, hadd gondolkodjon egy keveset!

Ne hagyj magad kibeszélni ezekből az áldásokból! Ez a tied örökre. Isten neked adta. A nyelvek imája addig tart, amíg be nem megyünk a teljességbe. Amikor bemegyünk a teljességbe, akkor a nyelvek megszűnnek. Nem lesz rá szükség, hogy továbbra titkokat szóljunk, mert akkor már minden fel lesz fedve. Nem lesznek titkok, csak itt a földön van erre szükség.

Nézzük a következő verset, mert még nem fejeztem be a gondolatot. Tehát szeretném, mondja Pál, ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de még inkább szeretném, hogy prófétáljatok. Mert nagyobb, aki próféciában mondja el az üzenetet, mint aki nyelvekben, hacsak nincs ott a magyarázó, mert a nyelvek és a magyarázat egyenértékű azzal, hogy valaki prófétált. Mert akkor lett belőle megértés, hogy mi hangzott el szellemben, és épül a gyülekezet.

1KORINTHUS 14,5–6.

6. Atyámfiak, ha hozzátok megyek, és nyelveken szólok, mit használok néktek, ha nem szólok hozzátok kijelentésben is, vagy ismeretben, vagy prófétálásban vagy tanításban?

Figyeld meg, mit mond Pál, hogy megértsd ezt! Ha odamegyek szolgálatra hozzátok, és ott a szolgálatomban nyelveken szólok, mit használok néktek? Látod, mit kérdez Pál? Ott, a szolgálatban nem fogok szólni nektek nyelveken, mert azzal nem titeket építelek, hiszen aki nyelveken imádkozik, önmagát építi. És azt előtte kell elvégezni, mielőtt kiállok szolgálatra. Ámen? Értjük-e ezt? Ámen. Pál azt mondja, ha hozzátok megyek és nyelveken szólok, mit használok néktek? Látod? Magának akkor is használna, de nem akkor szólja a nyelveket. Mit használok néktek, ha nem szólok hozzátok? Hozzá kell tenni kijelentésben, hogy miről szólt az. Kijelentésben, ismeretben, prófétálásban, vagy tanításban.

Rendben van, ha az ember elmond egy rövid nyelveket az alkalom során, de tegye hozzá, hogy miről szólt. Legyen abban prófétálás, legyen abban magyarázat, legyen abban kijelentés, legyen abban tanítás. Különben nem épül a gyülekezet. Mit használok néktek? – kérdezi Pál. Tehát nem a nyelvekkel volt a baja, hanem azzal, hogy nem a helyén használták azt. De igenis használták, és mindenki imádkozott nyelveken a korinthusi gyülekezetben. Ennek a mai gyülekezetekben is így kellene lennie. Ha hallanánk a tanításokat erről, akkor az ember addig keresné, amíg azt el nem tudja venni. Mert a fékek általában nálunk vannak.

Isten odaadja. Odaadta akkor, amikor kiöntötte ezt a lehetőséget, hogy teljünk meg vele, és szóljunk nyelveken. Én magam sem szóltam azonnal nyelveken. Három hónapba telt, amíg meg mertem szólalni, annyira elvont volt ez az én értelmem számára, hiszen soha életében nem beszél az ember úgy, hogy azt nem érti a fejében. Számomra nagyon-nagyon zavaró volt, hogy nem értem a fejemben. Mindaddig, amíg Isten felszabadított, és azt mondta, hogy ilyenkor az értelméd gyümölcstelen, s ha akarsz, meg tudsz szólalni a szellemedből – és akkor elkezdtem. Tehát mindenki meg fogja kapni a segítséget Istentől, ha keresi.

De ha tévtanításokat hallunk, akkor nem is fogjuk még keresni sem ezt a megtapasztalást, és mi maradunk szegényebbek és sivárabbak. Az életünk sokkal sivárabb lesz. Mert pont a segítségeket veszik el tőlünk, ami ezzel jön az életünkre. A vezetés, a békesség, a megnyugvás, a nyugalom, az Istennel való közösség kiépítése, ezt mind a nyelvek imája hozza. A drága Jézusnak legyen dicsőség abból, hogy ezt megértjük.

Most vizsgáljuk meg újra 1Korinthus 14,26-ot! Olvastuk már ma, de most annak fényében, amit az előbb olvastunk, nézzük meg ezt a verset:

1KORINTHUS 14,26.

26. Hogy van hát atyámfiai? Mikor egybegyűltök, s kinek-kinek van zsoltára, tanítása, kijelentése, nyelve, magyarázata: mindenkép épülésre legyenek.

Pál összefoglalja, hogy van ez akkor, atyámfiai? Mikor egybegyűltök és kinek-kinek van zsoltára, tanítása, kijelentése, nyelve, magyarázata, mindenkép épülésre legyenek. Vagyis amit behozunk a gyülekezetbe, annak olyannak kell lennie, ami építi a másikat. A nyelveken való szólást nem is imádságnak mondom, hanem üzenetnek, azok üzenetek. Rövid üzenetek, amikor nyelveken szólunk a gyülekezetben. Annak kell, hogy legyen magyarázata.

Most, hogy ezt megnéztük, menjünk el a mai utolsó Igénkhez, az 1Korinthus 12-höz. Ez az utolsó igehely, amit megvizsgálunk ma ebben a témakörben. Még folytatjuk, mert amikor minden egyes akadályt legyőztünk, ha a beépített fékek kioldódnak, akkor bátran el tudunk menni az Úrral azokra a helyekre, ahol nem jártunk még az Ige vonalán, és felszabaduljon a hitünk. Az 1Korinthus 12-be fogunk menni. Nagyon érdekes, Pál ebben a fejezetben tanít minket a szellemi és a szolgálati ajándékokról.

Ugyanis azt írja a 4. versben, hogy ezekben a kegyelmi ajándékokban van egy különbség, de ugyanaz a Szellem végzi. Felsorol kilenc szellemi ajándékot, kegyelmi ajándékot, ami Krisztus Testében működik a Szellem által, mert ezeket a Szellem működteti. Ugyanaz a Szellem működteti. De kinek-kinek úgy osztja, ahogy az Ő tetszésére van. Itt olvasunk a kilenc ajándék között arról az egyetlenről, ami nem volt az ószövetségben. Volt a bölcsesség szava és az ismeret szava, és az erő ajándékok. Minden egyes ajándékot, amit felsorol a 8-tól 10-es versig, azt az Ószövetségben is megtaláljuk. Kivéve ezt az egyet, illetve ezt az egy párt, ami a 10-es versben van, ahol a nyelvek neveit sorolja, és a nyelvek magyarázatát. Ez nem volt jelen az ószövetségben. Most pedig a Szellem ezeket elkezd munkálni. Ezek a nyelvek nevei és annak magyarázata, ezek szellemi ajándékok, amelyek a szolgálati ajándékokhoz párosulnak. Ezt valóban nem beszéli minden hívő. Csak az szólja a nyelvek neveit, akinek Isten odaadja ezt a kegyelmi ajándékot, felruházva azt a szolgálati hivatalát, amit meg Jézus állít munkába. A szolgálati hivatalok az 5-ös versben vannak.

1KORINTHUS 12,5.

5. A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr.

A Jézus Krisztus Urunknak a szolgálatában van öt fajta szolgálat. Öt fajta szolgálat létezik az Úr Jézus szolgálatában. Ezeket a szolgálatokat felsorolja az Efézus 4. is, ott egész egyszerűen fogod találni, hogy öt ilyen szolgálat van. Mert Jézus, amikor felment a magasságba, nem hagyta az embereket magára. Azt mondta, én a mennybe megyek, de küldök ajándékokat az embereknek a szolgálatra, akiken keresztül engem megismerhetnek. Így küldte el az apostolokat, a prófétákat, a tanítókat, a pásztorokat és az evangélistákat. Öt szolgálati hely. Az Úr Jézus szolgálatában állnak ők, és a Szellem. Látod, mennyire együtt működnek? Ezeket a szolgálati helyeket a Szellem felruházta szellemi ajándékokkal, amiket itt sorol fel a 8–10. versekben.

Ezek között az egyik a nyelvek nemei és a nyelvek magyarázata. Ezt tényleg nem beszél minden keresztény, és erre szoktak hivatkozni, hogy hiszen ez meg van írva! – és akkor felolvassák nekünk, hogy avagy mindnyájan apostolok-e? Hát persze, hogy nem, nem mindannyian vagyunk apostolok, hát ez nyilvánvaló. Avagy mindnyájan próféták-e? Hát persze, hogy nem. Az is csak annak adatik, akire Jézus rábízta. Ezek bizalmi helyek, szolgálati helyek. Avagy mindnyájan tanítók-e? Nem, nem vagyunk mindnyájan tanítók. Avagy mindnyájuknál működnek-e a csodatevő ajándékok? Bárcsak működnének, de nem működnek mindnyájuknál. Az evangélistánál főleg működik, erőajándékokkal van felruházva. Avagy mindnyájuknál vannak-e gyógyításra való ajándékok? Nem, de attól még imádkozhatsz a betegekért, és történhetnek megnyilvánulások, de a gyógyítások ajándékai egy olyan ajándék, amit az evangélistánál látsz. Aki csak elé áll, meggyógyul. Isten azt a kegyelmet odaadta, hogy aki elé áll, az ott meggyógyul. Ez a gyógyítások ajándékai, és ez nem mindenkié.

Aztán folytatja: Avagy mindnyájan szólnak-e nyelveken? Ebben a felsorolásban olvasod, és akkor mondják a keresztények: Látod? Nem kell mindenkinek nyelveken szólni, mert ide van írva, hogy mindnyájan szólnak-e nyelveken? Avagy mindnyájan magyaráznak-e? Akkor lecsapnak rád, és azt mondják, nem kell imádkoznod azt a nyelveket! Hisz meg van írva! Csak azt felejtik el, hogy milyen felsorolásban van ez a részizgazság itt leírva. Ha rosszul értelmezik, a teljes igazság is tévessé válik. Mert itt azt mondja, hogy némelyeket rendel Isten a gyülekezetbe. Vagyis ezek isteni rendelések szolgálatokra, és ahhoz párosult kegyelmi ajándékokat sorolja. Rendelt a gyülekezetbe először apostolokat, másodszer prófétákat, harmadszor tanítókat – ez most nem az efézusi sorrendben van. Az Efézus 4-ben egy más sorrendet látsz, de ugyanezeket a szolgálatokat sorolja fel. Itt egy kicsit más sorrendben van, és például nem mondja ki az evangélistát, de kimondja a csodatevő erőket és a gyógyítások ajándékait, hát az az evangélista.

Tehát Pál ugyanabból a gondolatmenetből felsorolja a szolgálati helyeket, és felsorolja tovább a segítőköt, a vezetőket és a nyelvek nemeit. Ez pedig a pásztor, ami itt fel van sorolva. Tehát meghúzhatod a párhuzamot az Efézus 4. és az 1Korinthus 12-ben felsorolt szolgálatok között, mindenkit meg fogsz találni. Őt szolgálat van. Az ezekhez rendelt szellemi ajándékok persze, hogy nem működnek mindenkinél, és így a nyelvek nemei sem jelennek meg mindenkinél, s a nyelvek magyarázata sem szól mindenkinél. Ezt ráolvassák az egyszerű hívőre, és az mondják: látod, nem kell imádkoznod nyelveken, itt meg van írva! S akkor meghajtja magát és tudomásul veszi, ám ezzel kilopták őt egy hatalmas isteni áldásból!

Az egyszerű nyelvek imáját minden hívő imádkozhatja. Isten általa építést ad a hívőnek. Ezt az épülést akarja tőlünk ez a tévtanítás-körlánc ellopkodni. Nem fogjuk hagyni, mert értelmesebbek vagyunk már ennél, megértést vettünk az Igéből, és ezért meg tudunk állni, amikor halljuk ezeket a téves tanításokat. Erősen meg tudunk állni, és tudunk érvelni, tudunk segíteni a másoknak. Figyelj, olvasd el még egyszer! Olvassuk el együtt! Gyere, nézzük meg, hogy mire vonatkozik, milyen közegben van! Ha kiragadod a szövegkörnyezetéből, akkor bármit magyarázhatsz bármelyik igeversre, amit csak akarsz. Például: Júdás felakasztotta magát. Egy másik helyen kinyitod a Bibliádat és azt olvasod: ti is ekképpen cselekedjete! Akkor viszed a kötelet, és felakasztod magad? Pórus járhatunk, ha nem vagyunk figyelmesek, mert nagyon sok ilyen téves értelmezést találunk a keresztény körökben. Nagyon óvatosnak kell lenni. Meg kell nézni, hogy azt hol írta, kinek írta, kinek szól, milyen időköznyezetben szól, és annak megfelelően kell értelmezni.

Ezért kaptuk a Tanítót belül. Az a kenet, ami belül van, megtanít bennünket mindenre. Óvatosnak kell lenni, nem kell mindent elfogadni, minden könyvet kézbe venni, minden

könyvet elolvasni. Az egyik így írja, a másik úgy. Honnan fogod tudni, hogy éppen melyik a jó? Ezért jobb nem minden könyvet kézbe venni a keresztény könyvek közül sem. Sok téves tanítás van ezekben a könyvekben, és amíg nem állsz magabiztosan a lábodon, addig meg főként ne vedd! Később pedig már fölösleges, mert akkor már tudod az igazat. Ámen? Ámen. Ámen. Ámen.

A nyelvek imája a drága isteni kegyelem ajándéka. Nem volt az ószövetségben, az új szövetségben pedig elsőként adta Isten. Mondta: itt van, vedd, élj vele, és általa beviszlek egy olyan szellemi birodalomba, ahol nem jártál még! Óriási áradás! Az összes többi ajándék aktiválására adta Isten, hogy a szellemi birodalomban ki tudjunk igazodni, kiismerjük magunkat. Felgerjesszük a szellemieket. Erre kaptuk, hogy felgerjesszük a szellemieket, miközben imádkozunk nyelveken. Nem lehet figyelmen kívül hagyni, ha akarunk boldogulni. Ha győztesen és sikerrel akarunk járni, kívánjuk a szellemi ajándékokat – mondja Pál. Hogyan kívánjam azon kívül, hogy nagyon szeretném? Gerjeszd fel, imádkozz nyelveken! Imádkozz nyelveken, turbózd fel magad!

Amikor az ember elkezd nyelveken imádkozni, és már eltelt egy bizonyos idő, és a saját kis apró-cseprő dolgainkat le tudtuk tenni, akkor jön a hatalmas Szent Szellem az Ő dolgaival! Söpréssel és sodrással hozza azokat, amik a trónteremből jönnek. Szeretnénk-e azokat meghallani? Nagyon. Szeretnénk-e megoldásokat látni? Nagyon. Ezt kínálja nekünk a nyelvek imája. Ne engedjük, hogy ellopja az ellenség, legyünk szorgalmasak benne! Szorgalmasabbak, mint eddig valaha, mert egy kicsit mindig tudunk még hozzátenni. Nem igaz, hogy nem tudunk egy kicsit jobban rákapcsolódni, ha kívánjuk, és még valahol találni egy kis időt egy kis átszervezéssel! A Szent Szellem fog segíteni.

Azt, hogy nincs időnk rá, felejtjük el, mert mindig arra van időnk, amire szakítunk, s amire akarjuk. Vannak köztes idők is, és vannak éjszakai órák is. Éppen valaki most mondta nekem, hogy virrasztott, én pedig kérdeztem, hogy mit tettél? Hát olyan jó volt az Úrral! Találunk időt rá, ha akarunk, akár éjszaka is. És figyelj meg, hogy másnap nem leszel olyan, mint aki nem aludt egy szemhunyasnyit, mert azt a szellemi éberséget fogja rád öltetni az Úr! Ha vezet erre a Szent Szellem, tedd meg, fogsz találni időket rá! Ámen.

Köszönjük, hogy vettünk egy lélegzetet ebből. Egy kis kedvet csinált nekünk a Szent Szellem. Azt mondta Jézus, hogy igyék! Jöjjön és igyék! Ezt nehéz megtenni? Jöjjön és igyék! Ha szomjas vagy, mit fogsz csinálni? Kinyitod a hűtőszekrényt, és veszel elő valamit, amivel a szomjadat oltod. Egy jó üdítőt vagy egy kis friss vizet. Valamit iszol. Inni tud helyetted valaki más? Egyáltalán nem. Ugyanígy van itt is. A Szent Szellem keresztséget senki más nem tudja venni helyetted. Neked kell innod, neked kell vened, és amikor már annyit ittál, hogy túlcsoordultál, akkor el fogsz kezdeni nyelveken imádkozni. Ámen.

Mondjuk együtt: Uram, készségesebb leszek erre, mint eddig valaha! Álljunk föl, adjuk oda magunkat erre Istennek! Buzgóbbak, készségesebbek leszünk, nagyobb sodrással fogunk haladni ebben az életben, mint valaha! Ámen.

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.*

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.